

Nieuwsbrief Zalk helpt Oekraïne

Met deze nieuwsbrief *Zalk helpt Oekraïne* willen we alle inwoners van Zalk informeren over de voortgang rond het opvangen van gasten uit Oekraïne in Zalk. De werkgroep *Zalk helpt Oekraïne* organiseert en coördineert de gezamenlijke opvang van vluchtelingen in ons dorp, met het doel ze een rustige en veilige plek te bieden. In deze nieuwsbrief staat het laatste nieuws over de opvang, een interview met een van de Oekraïense gezinnen en kondigen we een borrel voor vrijwilligers én de volgende informatieavond aan.

We verspreiden deze geprinte nieuwsbrief huis-aan-huis, omdat we inmiddels drie maanden verder zijn sinds het begin van de werkgroep en we het belangrijk vinden dat iedereen zich kan informeren over de opvang die we bieden als dorp. Tussendoor op de hoogte blijven? We publiceren regelmatig nieuws op de website www.hetdorpzalk.nl en delen korte berichten en foto's via Facebook.

Laatste nieuws

De ontwikkelingen rond het opvangen van vluchtelingen in Zalk gaan door. Zo was het klusteam samen met de eigenaar druk bezig met een grote unit die geplaatst is op privéterrein net buiten de dorpskern van Zalk. Dit is een woonunit voor maximaal acht personen. Er moest nog aardig wat gebeuren om de unit bewoonbaar te maken en om te voldoen aan de veiligheidseisen van de gemeente. Dit is allemaal klaar, waarna begin deze week de schoonmaak kon plaatsvinden. Allemaal vrijwilligerswerk! Na de schoonmaak is ook het tapijt in de woonunit gelegd en begint de werkgroep samen met dorpsgenoten met de inrichting van de woonvertrekken. Deze woonunit beschikt over in pandig sanitair, wat bij de andere units niet het geval is.

Hoeveel mensen er precies gaan komen en wanneer is op dit moment nog niet helemaal duidelijk. De opvang en het plaatsen van mensen coördineren we samen met de werkgroep Hulp4Oekraïne uit IJsselmuiden.

17 mensen

Op dit moment verblijven er 17 Oekraïners in Zalk. Eerder waren dat 20 personen, maar drie personen (een vrouw met haar schoondochter en kleinkind) zijn teruggereisd naar Oekraïne. Met maximaal acht extra plekken in de woonunit waaraan nu de laatste hand wordt gelegd, komen we uit op ongeveer 25 mensen

die we kunnen opvangen. Dit is ook waar we het bij zullen houden. Onze focus ligt op de kwaliteit van opvang en niet op kwantiteit. Hiermee bedoelen we als werkgroep dat we een zo prettig mogelijk onderkomen willen realiseren voor mensen, zodat ze daadwerkelijk tot rust kunnen komen. Maar ook dat we de opvang van en kring buddies rond deze mensen met elkaar willen volhouden. Er komt namelijk heel wat bij kijken.

Nieuwe woonunit tijdens het opknappen op 20 mei.

Inschrijving en bsn

12 mei konden de vluchtelingen uit Oekraïne die in Zalk verblijven zich laten inschrijven bij de gemeente Kampen. Een enkeling moest hiervoor naar de ambassade in Den Haag, omdat hun paspoort niet rechtsgeldig was (bijvoorbeeld handgeschreven). Ook zij zijn

ingeschreven en krijgen daarmee een bankrekeningnummer of prepaid bankpas. Dit betekent dat ze vanaf begin juni hun leefgeld van de overheid zullen krijgen. Dit bedrag wordt met terugwerkende kracht aangevuld, omdat de overheid een hoger bedrag uitkeert dan wij als werkgroep hebben gedaan. Hierdoor zullen onze gasten niet meer volledig op ons als dorp leunen, maar steeds meer zelfredzaam worden.

De kinderen gaan sinds de meivakantie naar school en het zoeken naar werk is in gang gezet als mensen dit willen. Ook zijn er taallessen.

Gift na actie op 21 mei

We zijn als werkgroep enorm blij met alle giften, of het nou gaat om materialen of geld. We kunnen dit goed gebruiken. Zo hebben we na de feestelijke dag op 21 mei van 'Zalk naar de Alpe' € 1000,00 ontvangen van de organisatoren! Wat een super bedrag en sympathiek dat we als initiatief de helft van de opbrengst ontvingen! Verder hebben we van AFAC tien fietsen gekregen om op te knappen. Zo kunnen onze gasten zichzelf makkelijker door het dorp verplaatsen. Ondertussen is de werkgroep bezig met sponsoraanvragen.

Spullen doneren? Alleen na een oproep

Soms krijgen we spontaan spullen aangereikt. Dit is sympathiek maar niet zo praktisch. Als er iets nodig is dan doen we een oproepje via Facebook. We hebben geen ruimte extra spullen op te slaan waarvan we niet weten of we ze zullen gebruiken. Wilt u opletten dat spullen die na een oproep gedoneerd worden, heel en bruikbaar zijn?

Kennismaken met...

We spreken Roman en Lena Mudrenko op 23 mei in hun woning, de blauwe woonunit bij het mfd.

Wat opvalt in Nederland? Dat de wegen zo smal zijn. Lachend beschrijven Roman en Lena hoe smal de wegen hier lijken als een vrachtwagen je tegemoet komt. Wat eigen is

aan Oekraïne? De sociale verbondenheid. In het dorp waar Roman en Lena vandaan komen ontmoet je elkaar dagelijks. Ze vertellen over een levendige gemeenschap waar veel georganiseerd wordt. Lang niet iedereen in Zalk kent de mensen die een tijdelijk onderkomen hebben gevonden in ons dorp. Daarom namen we een interview af met een van de gezinnen die in Zalk verblijven.

Het gezin Mudrenko komt uit Tarasyvka, een dorp dat 50 kilometer ten oosten van Kiev ligt. Ze zijn met z'n negenen: vader Roman (44), moeder Lena (40) en zeven kinderen. De oudste, een zoon van 21 jaar, mocht het land niet verlaten. Hij is in Oekraïne achtergebleven. De andere kinderen hebben de leeftijd van één tot 19 jaar. Levendige kinderen waarvan de jongste lekker spelen in en rond de woonunit als wij ze bezoeken. Roman en Lena: "We willen mensen bedanken dat ze ons hier ontvangen en dat ze zo open zijn. We voelen ons echt welkom."

Hoe is het om je land te moeten ontvluchten? Dat kunnen wij ons niet voorstellen. Deze mensen eerst ook niet. Ze hadden ook echt niet verwacht dat het oorlog zou worden. En toch gebeurde het: 24 februari viel Rusland het buurland Oekraïne binnen. "Een bevriend buurland!" vertelt Roman. "Bijna iedereen in Oekraïne spreekt Russisch, heeft familie of vrienden die uit Rusland komen of die in Rusland wonen en werken." Maar de inval vond toch plaats. Roman: "De eerste twee weken zijn we thuisgebleven, afwachtend hoe het zou verlopen. Mijn zus kwam naar ons toe. Zij woont in een naburig dorp, haar man en zoon waren niet thuis en ze was bang. Zeker toen de Russische tanks bij haar en haar schoondochter door de straten reden. Dat waren angstige weken. Regelmatig was er luchtalarm en gingen we naar de schuilkelder in onze wijk. Daar was plek voor 14 personen. Soms konden alleen de kinderen daar schuilen en gingen wij weer naar huis. In de dorpen om ons heen werd de situatie steeds gevaarlijker. Burgers werden vermoord, gebouwen

vernietigd. Wij besloten te vluchten. In een opvang in een kerk in een dorp vlakbij Kiev hoorden we iemand vertellen dat zijn vrouw en dochter naar Nederland waren gegaan. Door hem werd het ook voor ons mogelijk naar Nederland te reizen. Via Polen. Het duurde nog bijna twee weken voor wij in Zalk aankwamen.”

Weer buiten spelen

We vroegen Roman hoe dat voelt, als je alles achter moet laten. Roman: “We hebben met mensen om ons heen contact gehad en zijn toen vertrokken. Op zo’n moment weet je niet of je elkaar nog zult terugzien.”

Eenmaal in Zalk was het gezin enorm vermoeid. Ze kwamen vrijdag 1 april aan, in het pikkedonker. De ontvangst in de dorpskamer van het multifunctioneel dorps huis (mfd) was hartelijk maar wat waren de reizigers moe. Roman: “Het duurde twee weken voordat we wat tot rust kwamen; dat we ons beseften dat we echt veilig waren nu. De kinderen kunnen heerlijk spelen hier. Dat kon die laatste weken in Oekraïne niet. Het was gevaarlijk buiten. Toen we vertelden dat we gingen vertrekken vroegen de kinderen of ze dan ook weer buiten mochten spelen.”

Familie Mudrenko op 23 mei.

Geen werk, geen voedsel

Het gezin komt uit een dorp, net als Zalk. Het landschap doet ze zelfs aan thuis denken. Nadat ze eerst in een kleine oranje unit bij het mfd hebben gewoond, konden ze terecht in de grotere blauwe unit. Ook de zus van Roman met haar schoondochter en kleinkind verbleven een tijdje in Zalk maar zij zijn teruggegaan. Roman vertelt dat hij en Lena voorzichtig aan de toekomst denken, ook al is de oorlog nog volop gaande. Maar wat is er om naar terug te keren? Het eigen dorp Tarasyvka is vrijwel helemaal behouden gebleven: twee kapot geschoten huizen, enkele mensen die gedood zijn. Maar in de omliggende dorpen is 40% van de gebouwen vernietigd waaronder de scholen. Veel mensen zijn vermoord. “We willen op een gegeven moment wel terug gaan”, vertelt Roman, “maar nu is er niets: geen werk, geen voedsel...”

In het dagelijks leven werkt Roman als glaszetter. Tegelijk is hij pastor in de kerk. Een inkomen verdienen als pastor kan in Oekraïne alleen als je in een echt grote gemeente staat. In kleinere gemeenten zoals die van hem met ongeveer 300 leden is een baan ernaast een must om een inkomen te hebben. Lena is overdag thuis met de kinderen.

Saamhorig

Het verblijf in Zalk is goed. Roman en Lena vertellen dat ze alles hebben wat ze nodig hebben. De kinderen gaan sinds de meivakantie allemaal naar school in Kampen: de Prisma school voor de jongere kinderen en het Almerecollege voor de jongeren, waar ze grotendeels online onderwijs krijgen. De oudste dochter studeert al en volgt online haar opleiding vanuit het mfd. Het zontje van vijf jaar van de buurvrouw (oranje unit) is eind mei begonnen in de kleuterklas op de Oranjeschool in Zalk. Inmiddels kijken verschillende mensen uit Oekraïne uit naar werk. Dat geldt ook voor Roman, maar voorlopig is hij druk als intermediair voor veel Oekraïense mensen die in de gemeente Kampen verblijven en om

kerkelijk ontmoetingen te organiseren samen met andere mensen. Zo hebben ze op zondagochtenden een eigen kleine viering in de dorpskamer van het mfd. Bovendien rijden ze regelmatig in de 'dorpsauto' naar IJsselmuiden om daar mee te doen aan activiteiten en om andere mensen uit Oekraïne te ontmoeten. "Dat saamhorige kenmerkt de Oekraïners", vertellen Roman en Lena. "Er gaat geen dag voorbij zonder dat we mensen ontmoeten of thuis ontvangen. De kerk voelt voor ons als een familie. Iedereen is er welkom. Als gemeenschap zetten we ons extra in voor kinderen die een lastiger start hebben gehad in het leven, bijvoorbeeld door een handicap. In Oekraïne gebeurt het nog wel eens dat de vader na de geboorte zijn hielen licht. Een vangnet voor deze kinderen zoals in Nederland bestaat, is er bij ons niet. Samen proberen wij naar deze vrouwen en kinderen om te kijken. Bijvoorbeeld door vakantiecampen te organiseren."

Borrel voor vrijwilligers op 18 juni

De opvang in ons dorp kunnen we alleen realiseren door de inzet van veel vrijwilligers,

waarbij het voor sommige mensen soms op een dag- of avondtaak lijkt. En dat naast eigen activiteiten, zoals een baan. Dit geldt voor ons als werkgroep maar ook voor de mensen in de klusgroep, de schoonmaak, de buddies, de pastorale dienst, de rijders die helpen met het vervoer en nog veel meer. Enorm bedankt want zonder al deze hulp zouden we het als werkgroep alleen niet redden.

Om hierbij stil te staan willen we als werkgroep Zalk helpt Oekraïne een middagborrel organiseren voor alle vrijwilligers op zaterdag 18 juni waarvoor we ook onze gasten uit Oekraïne uitnodigen. Locatie is Broeksteeg 13a en de borrel duurt van 16:00 tot 18:00 uur. Van harte welkom!

Informatieavond op maandag 27 juni

Met de laatste woonunit die begin juni klaar is, wil de werkgroep Zalk helpt Oekraïne dorpsgenoten graag nog een keer bijpraten vóórdat de zomervakanties aanbreken. Tijdens deze avond zullen we vertellen waar we nu staan, hoever de gemeente is qua regelgeving en leefgeld en wat dit mogelijk betekent voor de opvang die we de komende maanden bieden. De avond vindt plaats in het mfd en start om 20:00 uur.

De werkgroep Zalk helpt Oekraïne bestaat uit inwoners van het dorp Zalk. **De werkgroep is bereikbaar via zalkhelpt@gmail.com en de brievenbus bij het mfd.** Kijk voor meer informatie en nieuwsberichten op de dorpswebsite www.hetdorpzalk.nl. De coördinatieposten in de werkgroep zijn als volgt verdeeld:

Activiteiten voor kinderen:	Marjolijn Blok en Alice van Ittersum
Communicatie:	Margreet van der Weerd en Gerbrig Filius
Contactpersoon gemeente Kampen:	Alice van Ittersum
Contactpersoon werkgroep IJsselmuiden:	Vacant
Coördinatie gasten en buddies:	Alice van Ittersum, Suzan de Weerd en Jolanda Schoonhoven
Coördinatie materialen:	Margreet van der Weerd
Financiën:	Marjolijn Blok
Huisvesting en logistiek:	Bram Eerkes en Paul Verberne
Inrichting:	Margreet en Tella van der Weerd
Onderwijs:	Tella van der Weerd en Marieke de Jong
Pastoraat:	Suzan de Weerd
Secretaris:	Marieke de Jong
Taallessen:	Annette de Boer, Marieke de Jong en Gerbrig Filius
Vervoer:	Tella van der Weerd en Alice van Ittersum
Vrijwilligers:	Jolanda Schoonhoven en Suzan de Weerd
Werk:	Paul Verberne en Marieke de Jong
Zorg (medisch, psychosociaal):	Suzan de Weerd en Jolanda Schoonhoven